

MINISTEREN SPRANG UD SOM VIKAR

Christine Antorini havde aldrig besøgt en specialskole, før hun tilbragte en time i en indskolingsklasse i Hillerød. Her fik hun indblik i de mange forskellige læringsstile - og lille Sander fik lov til at rode op i vikarens krøller

Til daglig er hun chef for hele butikken.

Men en torsdag morgen midt i august lagde undervisningsminister Christine Antorini (S) sin fine titel til side, da hun sagde ja til at lege vikar for 11 elever i indskolingsklassen i Skolen ved Skoven i Hillerød.

"Vikar" er måske så meget sagt. Klassens tre faste og meget erfarne lærere og pædagogmedhjælperen er også til stede, ligesom en af pigerne - i kraft af sin meget svage fysiske formåen - har sin helt egen støtteperson.

Men selv om der er voksne nok, er der også plads til Antorini. Eller "Christine", som hun præsenteres, da hun dukker op midt i den gemmesang, som halvdelen af eleverne og tre af de voksne er i gang med.

- Skal jeg også rejse mig op, spørger hun, da de voksne lidt senere svinger et farverigt lagen og leger blæsevejrs med børnene.

KRØLLER OG KRAMMER

Det skal Christine, som aldrig før har besøgt en specialskole. Og hun skal lige vænne sig til nogle af børnenes direkte væremåde – som da Sander, der både kan gå og stå, men ikke har noget talesprog – hiver fat i hendes bluse for at sige goddag.

Det tackler hun diskret. Og Sander når både at rode op i Christines krøller og får også en krammer, før vikaren forlader "sansemotorikken" og præsenteres for den gruppe, der arbejder med "billeder". Her er hun tæt på at tabe både næse og mund.

- Nej, hvor er den smart, siger Christine, da hun får lov til at prøve Joshuas talemaskine.

Han har kun gået i skole i to dage, så det er hans forældre og pædagogerne i børnehaven, der har fodret computeren, så Joshua er i stand til at føre samtaler og forklare sig.

- Hvordan lægger I alt det nye ind, spørger ministeren nysgerrigt de voksne.

ISBJØRNER IB SPISER FISK

Lidt senere samles hele indskolingsklassen i rundkreds, hvor klasselærer Johnny Christiansen med gråt hår og hestehale blander billeder, ord og tegn til tale i en pærevælling, når han synger, taler og gestikulerer eleverne igennem klassens navne, ugens dage og vejrudsigten.

Vikaren følger med så godt hun kan, men læner sig lidt mere tilbage for bare at iagttage, da Søslangen Susie får selskab af Isbjørnen Ib på den færge, som i løbet af året skal fyldes med tøjdyr, der siger sjove lyde og også kan være farlige.

Eleverne siger "ssssssss" og "iiiiiii" og får på skift lov til at kravle ned på gulvet og være den fisk, som Ib skal fange – og spise. Nogle skal dog bæres og løftes, men spist bliver de alle.

ER DET NORMALT ...?

- Det er vildt interessant at se, at I bruger så mange læringsstile for at få alle børnene med, siger vikaren i frikvarteret, hvor Johnny kort fortæller hende om lærernes grundlæggende pædagogiske principper, der handler om skabe struktur og rutiner og være både visuel og konkret.

Først var Sander ved at hive blusen af den nye vikar. Senere fik han en krammer af Christine, før han rodede rundt i vikarens krøller.

Antorini: Nej, jeg lukker ikke specialskolerne

- Egentlig troede jeg, at specialskolerne opdelte eleverne efter de forskellige handicap og diagnoser. Det er jo slet ikke tilfældet her. Nogle af børnene var helt med på, hvad det hele gik ud på, andre havde vist lidt sværere ved det. Hvordan er det at have et læringsrum, hvor spændet er så stort, spørger ministeren, som også vil vide, om det er "normalt" at arbejde med blandede børnegrupper.

- Det er det. Men ofte deler vi også eleverne op i mindre grupper, hvor funktioner, kompetencer og adfærd matcher. Da timen startede, indledte vi netop med tre grupper – for eksempel er de to drenge, der sad for sig selv og fik historie, ofte meget aktive, forklarer lærerne.

- Selvfølgelig. Jeg tænkte jo ikke på, at det var derfor, de sad der, konstaterer vikaren, før hun får fri – belært og med indblik i endnu et hjørne af sin butik.

Hun har gjort "inklusion" til et stort tema i Folkeskolen. Men det betyder ikke, at undervisningsminister Christine Antorini er i gang med at jage specialskoler.

Det forsikrede hun, da hun efter sin time som vikar i indskolingsklassen på Skolen ved Skoven mødte skoleleder Ole Birger Nissen og Dorthe Sørensen – mor til Tobias i 6. klasse og medlem af forældrebestyrelsen.

- Der er desværre kommet et billede af, at nu skal specialskoler nedlægges. Det er både ærgerligt og forkert, når man i aviserne kan læse noget med, at der nu kommer en masse børn med forskellige handicap og hænger i gardinerne og ødelægger hele undervisningen. Ud over at det er enormt respektløst for de børn, vil jeg gerne have manet det billede i jorden, siger hun og fortsætter:

- Forestillingen om, at vi nu lukker samtlige specialskoler og siger værsgo venner, nu er det den almindelige skoles opgave, er ganske enkelt ikke rigtig. For nogle børn er det bedste læringstilbud en special-

Hele paletten af ord, billeder og tegn til tale blev taget i brug, da hele indskolingsklassen samledes i rundkreds - og Christine Antorini især hæftede sig ved, at der var tale om børn med mange typer af handicap og behov for mange læringsstile.

Nej, jeg lukker ikke specialskoler, og ja, forældrene skal naturligvis involveres, forsikrede ministeren, da hun efter sin vikartjans blandt andet mødte skoleleder Ole Birger Nissen.

skole, og sådan vil det fortsat være. Målet er at inkludere en elev med særlige behov i hver tredje klasse – men der vil stadig være børn, som har behov for specialklasse og specialskole.

INKLUSION SKAL VÆRE REEL

Så sent som dagen forinden har Christine Antorini lanceret en Inklusionsrådgivning, som kommunerne kan trække på. Der er også afsat penge til opgaven. Og hun er på vej med et Nationalt Videncenter for Inklusion og Specialundervisning.

Det lyder alt sammen fornuftigt, men Ole Birger Nissen spekulerer på, om den almene skole også vil få ressourcer og viden til at lave handleplaner for de "nye" elever:

- Det nytter jo ikke noget, hvis barnet bare passes ind i et system eller en klasse. Barnet skal være reelt inkluderet og være en reel del af fællesskabet, siger han.

- Ja, men allerede i dag er der børn, der får den støtte i Folkeskolen, svarer Christine Antorini og tilføjer:

- En af de store udfordringer bliver, hvordan vi trækker bedre på PPR-ressourcerne. Når et barn trænger til støtte i dag, svarer vi ved at bestille en stor PPR-udredning, og så kan der gå et år, før den er færdig. Der bruges enormt mange ressourcer på det område, men med Inklusionsrådgivningen skal vi sætte fokus på, hvordan vi godt kan gøre noget her og nu i kommunerne. Og i den nye læreruddannelse bliver specialpædagogik en kompetence, alle skal have med. Som minimum som basisviden, understreger Christine Antorini.

- Det er meget fint og hamrende vigtigt. Men pædagoguddannelserne bør også have det løft. De møder også vores børn, og når det handler om inklusion, er specialviden et must, noterer Dorthe Sørensen – og får at vide, at det skam

også indgår i uddannelsesminister Morten Østergaards planer for den reform, han forbereder.

FORÆLDRENE SKAL MED

Som mor er Dorthe Sørensen ikke mindst optaget af, om ministeren i tilstrækkelig grad husker at involvere forældrene, når skolerne for alvor går i gang med at inkludere. Den bekymring deler Ole Birger Nissen, som mener, at forældrene umiddelbart ikke har fyldt nok.

- Vi står over for en kæmpe udfordring med de børn, der er tale om. I nogle tilfælde er det slet ikke muligt at sætte samme rammer og krav til undervisningens indhold, som man typisk gør i den almindelige skole. Når vi taler om børn med særlige behov, skal forældrene i høj grad inddrages – ligesom vi gør hos os, når vi sætter os sammen med forældrene og fastlægger realistiske mål for det enkelte barn, siger han – og får det ønskede svar fra ministeren:

- Det er rigtigt, at vi skal inddrage forældrene. Det tætte samarbejde med dem er vigtigt både hos jer og i den almindelige folkeskole. Men vi har også kontakt til forældreorganisationer, for når det drejer sig om børn med forskellige handicap, er det vigtigt at sprede den rigtige viden. Vi forbereder derfor i fællesskab en kampagne, hvor vi blandt andet klæder skolebestyrelserne på, afslører hun og konkluderer, at hele indsatsen bag inklusionen sådan set hviler på en "ret enkel filosofi":

- Vi løfter vores viden om børn, der har meget forskellige behov for støtte, så de kan få den støtte, de har brug for. Enten sammen med kammeraterne i den almindelige folkeskole eller på en specialskole.